

Bezár, kienged

ez egy magányos dokumentum
abban a klasszikus állapotában
amikor a germanizmusokkal telehányt tévéműsorok után
éppen a megírásra vár s még fehér a képernyő
legalábbis túlnyomórészt
a sablonok sem változnak
minden marad régiben így a betűk típusa mérete s nagysága is
a választott nyelv sem változik
ahogy írom ahogy írja magát a szöveg
kigurul a titkos kapcsolatunkból
rejtjeleit olvashatóvá engedi
felfogható lesz de csak annyira
mint a Tejút mikor nyárvégi éjjelen
ránézel és az kirajzol valamit
ami lehet irány forma fény valós csillagköd
vagy látomásszerű lebegés
de mindenképpen valami létező talán az elaludni készülő
hűvöset lehelő erdő fölött
néhány még éber madár utolsó csivitje

ez tehát az a magányos dokumentum
ami valamit magába szeretne zárni s kiengedni
az elmentés előtti állapotában formázható még
esetleg átalakítható és mindent szabad
akár képleteket vagy képeket belehelyezni
meg minden egyebet is még
hát persze hiszen ő mindent elbír a fehér
már majdnem azt írtam papír de nem ezek itt diódák vagy mik
nincs papír csak pixelek vannak
programok szerint kanyarodó betűk számkombinációk
melyek szavakká olvadnak
dadogó foszlányokká s ők azok

akik kiterülnek az utolsó nyárvégi napsütésbe
felszívni az almacefre darazsakat szédítő illatát
amire rákoppannak az első zölldiók
s ezek a szavak beégnek a gondolatba
azt éreztetve az olvasóval mintha
lett volna egyszer valami
amit átélni érezni talán nem is volt rossz
s most rágondolni se kínos talán még jó is
ilyen pátoszosan
de miért is ne
ha egyszer az élet általában nagy és pátoszos
tele a halandók szerint megörökítendő eseményekkel
születés házasság temetés és közben esetleg akinek telik rá
keresztelő tánciskola nyári tábor kirándulás születésnap
jó helyen izgalmas helyzetben selfie meg ilyenek
s ezektől a szavaktól egyre fontosabbnak érzik magukat a szavak
meg a megkezdett szűzi fehérségében megszeplősített pixelekre növő
árva kis dokumentum
amit remélhetőleg el is mentenek
és majd el is olvasnak egyszer sokszor
valahol valakik
s az olvasás után ez a magányos dokumentum mint jelrendszer beépül majd
a megmérhetetlen univerzumba ami vagy elfér egy csepp borban
vagy megmarad kétségnek elmentetlenül

Szászi Zoltán 1964-ben született Tornalján. Jelenleg Rimaszombaton él. Kötetei a Kalligramnál: *Tenger* (1996), *Kilátó* (2012), *Belenéz* (2014)